

Недоступен ни однин перевод.

## Сабабҳои пуштибонии Эдвард Лимон аз ифротгароҳои тоҷик

Солҳо инчониб дар бораи стандарти дугонаи кишварҳои абаркудрат ва созмону ташкилотҳои байналмиллалӣ маводу матлабҳои фаровоне дар матбуоти даврӣ ва сомонаҳои интернетии минтакавӣ ҷаҳон ба нашр мерасанд. Тавре таҳлили фаъолияти баъзе аз ин созмону ташкилотҳо нишон медиҳад, барои эшон ҷаҳон стандарти ҷаҳон доир ба шинохту эътирофи терроризм у экстремизм вучуд надошту надорад. Созмону ташкилотҳои байналмиллалӣ ва шахсиятҳои алоҳида вобаста ба манфиатҳои дошташон ба ин ё он кишвар сиёсати худро муайян месозанд, ки мутлақо нодуруст мебошад.

Маҳз натиҷаи чунин фаъолияти нодурусти онҳо буд, ки Башор Асад, президенти феълӣи Сурия хеле хуб ва возеҳ шарҳ дод: «Ғарб нисбат ба терроризм нигоҳи дурӯя дорад. Кишварҳои Аврупуву Амрико террорист нафаронро медонанд, ки нисбати кишварашон ҷаҳон амали террористӣ анҷом медиҳанд. Агар ин амал ба кишварҳои мо сурат гирад, пас ин нафарон барои онҳо «инкилобгарон», «демократҳо» ва «озоди шахрвандон» маҳсуб мешавад.

Маҳсусан, Эдвард Лемон, ки худро профессори Донишгоҳи Колумбия меҳисобад, дар сафҳаи сомонаи иҷтимоии худ аз тундгарой истикбол карда, кирдорҳои ғайриқонунии муҳолифони тоҷик алайҳи давлату миллати тоҷикро ҷолиб шуморида, аз тоҷикистониён ва ҷомеаи ҷаҳонӣ даъват мекунад ба кампини начоти зиндониёни сиёсӣ идома диҳанд. Аз икдоми боздошти раҳбарият ва пайравони ошӯбгарои ТТЭ ХНИ нигаронӣ карда, иддао мекунад, ки акнун замони талаби озодӣ ба зиндониёни сиёсӣ фаро расидааст.

Бояд иқрор шуд, ки дар вақтҳои охир вобаста ба бораи қор гирифтани созмонҳои бонуфузи байналмиллалӣ ва шахсиятҳои алоҳида аз стандарти дугона сару садоҳо бисёр ба ғӯш мерасанд. Маълум аст, ки чунин баёнӣяву иброзҳои ақида аз ҷониби ин шахсияту гурӯҳҳо ҳадафнок буда, бо мақсади рушд нақардани кишварҳои монанди Тоҷикистон мебошад. Зеро ҳадафи асосии онҳо аз интиқод аз кишвари Тоҷикистон, ин пеш аз ҳама дар ғайри қамбағалӣ нигоҳ доштани аҳолии мо мебошад. Мақоли машхури тафриқа андозу ҳукмронӣ намо ширӣ асосии онҳо ғардидааст. Тавре медонем, аз ҷониби ҳукумати кишвар ғомҳои устуворе барои боз ҳам беш шудани сатҳи зиндагии мардум бардошта истодааст, ки ин албата барои баъзеҳо ҳушоянд набуду нест ва моёи нигаронии амики онҳо қарор гирифтааст.

Вале, новобаста аз он, ки ин ташкилоту инсонҳо новокиф аз вазъияти дохилии кишвар чӣ мевоҳанду чӣ мегӯянд, бояд ҳуди мо огоҳ бошем, ва донем, ки дар ягон сурат ба нафъи мо навоҳад буд. Зеро агар аз чунин сару садо манфиате дида мешуд, кишварҳои арабӣ медиданд. Агар кирдорҳои, ки террористони нахзатӣ дар Тоҷикистон анҷом додаанд, дар ватани Эдвард Лимон ба амал меомад, хатман фикру назарҳои дигарро ироа ӯ ироа медошт. Чуноне, ки дар урфият гуфтаанд, серро чӣ парвои гурусна. Аз ин ҷиҳат суҳанони чунин ашхосро набояд ҷиддӣ ва самимӣ қабул кард.

**Асад Аҳлиддинов**